

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 19251

гр. София, 30.07.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 60 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РАЙОНЕН СЪДИЯ

като разгледа докладваното от РАЙОНЕН СЪДИЯ Гражданско дело № 20211110164318 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от „*****“ ЕООД срещу „*****“ ООД, с която са предявени кумулативно обективно съединени искове, както следва: иск с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 345, ал. 1 ТЗ, вр. чл. 232, ал. 2, предл. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в общ размер на 3634,73 лева, представляваща незаплатени лизингови вноски по договор за оперативен лизинг № 50961 от 02.10.2014 г., дължими за периода от м. октомври 2018 г. до м. декември 2018 г., включително, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на дължимата сума; иск с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 347, ал. 2 ТЗ, вр. чл. 236, ал. 2, предл. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в общ размер на 2618,60 лева, представляваща обезщетение за ползването на процесния автомобил след прекратяване на договора за лизинг до фактическото му връщане на лизингодателя, дължимо за месец януари и месец февруари 2019 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на дължимата сума; иск с правно основание чл. 92 ЗЗД, вр. т. 5.5 от Общите условия за оперативен лизинг на „*****“ ЕООД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в общ размерна 159,51 лева, представляваща неустойка за забава за периода от 23.10.2018 г. до 14.12.2018 г.; иск с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД вр. чл. 345, ал. 2 ТЗ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в общ размер на 1865,52 лева, представляващ разноски, свързани с ползването на вещта за застрахователни премии по имуществена застраховка „Каско“, дължими за периода от 03.10.2014 г. до 02.10.2019 г., и по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, дължими за периода от 03.10.2018 г. до 02.10.2019 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на дължимата сума; иск с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в общ размер на 1236,48 лева, от която сумата 156,48 лева, представляваща разходи за изпращане на покани до длъжника съгласно т. 8.4.1, вр. т. 8.1 от общите условия, и сумата 1080 лева, представлява разноски за локализиране и изземване на

автомобила съгласно т. 14.5 от общите условия, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на дължимата сума.

В исковата молба се твърди, че между страните бил сключен договор за оперативен лизинг № 50961 от 02.10.2014 г., за лек автомобил марка „*****“, модел „*****“, с рама № *****, за срок от 54 месеца. По силата на договора ищецът, в качеството му на лизингодател, се задължил да предостави на ответника, в качеството му на лизингополучател, за временно и възмездно ползване посочения автомобил срещу задължението за заплащане на определената лизингова цена съгласно подписан между страните погасителен план. Лизинговият автомобил бил предаден на лизингополучателя с приемо-предавателен протокол на 03.10.2014 г. без забележки. Ответникът заплащал лизинговите вноски по процесния договор до месец септември 2018 г., след което преустановил плащанията. Лизингодателят изпратил покана до лизингополучателя да заплати натрупаните задължения по договора или ще счита същия за прекратен. Ответникът не изпълнил задълженията си, поради което лизинговият договор бил прекратен на 15.12.2018 г. Тъй като лизингополучателят не предал доброволно вещта, ищецът възложил на специализирана фирма да локализира автомобила, който бил намерен и предаден на ищеца на 06.02.2019 г. Ответникът дължал натрупаните до този момент задължения за лизингови вноски, разходи, свързани с ползването на вещта, и неустойка за забава. Ето защо моли съда да постанови решение, с което да уважи изцяло предявените искове. Претендира направените по делото разноски.

Исковата молба и приложенията към нея са изпратени на ответника „*****“ ООД, като в срока по чл. 131 ГПК не е постъпило становище по същата.

Към настоящия момент няма обстоятелства или права, които се признават от страните и не се нуждаят от доказване.

В тежест на ищеца е да докаже:

1. наличието на валидни облигационни отношения между страните, възникнали по силата на договор за оперативен лизинг № 50961 от 02.10.2014 г., съществували през процесния период;
2. обстоятелството, че е изправна страна по процесния договор за лизинг, а именно че е придобил и предоставил за ползване на лизингополучателя – ответник автомобил с уговорените характеристики през срока на действие на договора;
3. размера на дължимите лизингови вноски за исковия период;
4. настъпване на падежа на задължението за заплащане на съответната месечна лизингова вноска и размера на дължимата за процесния период неустойка за забава;
5. размера на направените от ищеца и дължими от ответника разходи за застрахователни премии, за изпращане на покани и за локализиране и изземване на автомобила;
6. всички факти, на които основава своите искания или възражения.

В тежест на ответника е да докаже, че е заплатил претендираните вземания, както и всички факти, на които основава своите искания или възражения.

По отношение на направените от ищеца доказателствени искания съдът намира, че следва да бъдат приети приложените към исковата молба писмени доказателства. По искането на ищеца за допускане на съдебно-счетоводна експертиза с поставени в исковата молба задачи съдът ще се произнесе в първото по делото съдебно заседание.

Съдът, след като констатира, че предявените искове са редовни и допустими, и след осъществяване на процедурата по чл. 131 ГПК, на основание чл. 140, вр. чл. 146 ГПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА следния ПРОЕКТ НА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

ПРЕДМЕТ на делото са кумулативно обективно съединени искове, както следва: иск с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 345, ал. 1 ТЗ, вр. чл. 232, ал. 2, предл. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в общ размер на 3634,73 лева, представляваща незаплатени лизингови вноски по договор за оперативен лизинг № 50961 от 02.10.2014 г., дължими за периода от м. октомври 2018 г. до м. декември 2018 г., включително, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на дължимата сума; иск с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 347, ал. 2 ТЗ, вр. чл. 236, ал. 2, предл. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в общ размер на 2618,60 лева, представляваща обезщетение за ползването на процесния автомобил след прекратяване на договора за лизинг до фактическото му връщане на лизингодателя, дължимо за месец януари и месец февруари 2019 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на дължимата сума; иск с правно основание чл. 92 ЗЗД, вр. т. 5.5 от Общите условия за оперативен лизинг на „*****“ ЕООД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в общ размерна 159,51 лева, представляваща неустойка за забава за периода от 23.10.2018 г. до 14.12.2018 г.; иск с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД вр. чл. 345, ал. 2 ТЗ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в общ размер на 1865,52 лева, представляващ разноси, свързани с ползването на вещта за застрахователни премии по имуществена застраховка „Каско“, дължими за периода от 03.10.2014 г. до 02.10.2019 г., и по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, дължими за периода от 03.10.2018 г. до 02.10.2019 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на дължимата сума; иск с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в общ размер на 1236,48 лева, от която сумата 156,48 лева, представляваща разходи за изпращане на покани до длъжника съгласно т. 8.4.1, вр. т. 8.1 от общите условия, и сумата 1080 лева, представлява разноси за локализиране и изземване на автомобила съгласно т. 14.5 от общите условия, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на дължимата сума.

По делото **няма обстоятелства или права, които се признават от страните и не се нуждаят от доказване.**

В ТЕЖЕСТ НА ИЩЕЦА е да докаже:

1. наличието на валидни облигационни отношения между страните, възникнали по силата на договор за оперативен лизинг № 50961 от 02.10.2014 г., съществували през процесния период;
2. обстоятелството, че е изправна страна по процесния договор за лизинг, а именно че е придобил и предоставил за ползване на лизингополучателя – ответник автомобил с уговорените характеристики през срока на действие на договора;
3. размера на дължимите лизингови вноски за исковия период;
4. настъпване на падежа на задължението за заплащане на съответната месечна лизингова вноска и размера на дължимата за процесния период неустойка за забава;
5. размера на направените от ищеца и дължими от ответника разходи за застрахователни премии, за изпращане на покани и за локализиране и изземване на автомобила;
6. всички факти, на които основава своите искания или възражения.

В ТЕЖЕСТ НА ОТВЕТНИКА е да докаже, че е заплатил претендираните вземания, както и всички факти, на които основава своите искания или възражения.

НАПЪТВА страните към спогодба или друг способ за уреждане на спора (**включително медиация**), като им указва, че постигането на спогодба посредством взаимни отстъпки от всяка от страните ще доведе до бързото и ефективно приключване на спора помежду им и ще благоприятства процесуалните и извънпроцесуалните им взаимоотношения, както и че при постигане на спогодба на основание чл. 78, ал. 9 ГПК половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. В случай че страните постигнат съгласие за доброволно уреждане на спора, следва да уведомят за това съда.

ПРИЕМА приложените към исковата молба писмени доказателства.

По доказателственото искане на ищеца за допускане на съдебно-счетоводна експертиза с поставени в исковата молба задачи съдът ще се произнесе в първото по делото съдебно заседание.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за разглеждане на делото **за 12.10.2022 г. от 14,00 часа**, за когато да се призоват страните.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ, че най-късно в първото по делото открито съдебно заседание следва да вземат становище по проекта на доклад по делото и по дадените със същия указания.

Съдия при Софийски районен съд: _____

